

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۴/۰۸/۱۷

ولي الله ملكزی

ډاکټر کرن خان:

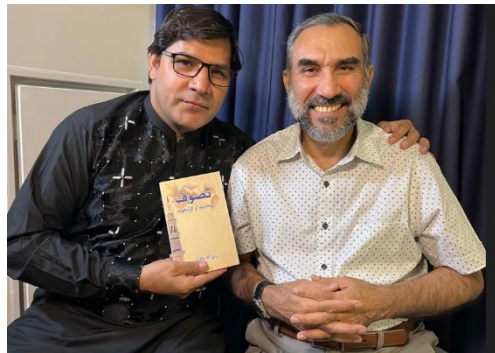
راځی چي د گل مرجان او گل خان له دائري راووخو!

مرکه: ولي الله ملكزی

د کوزې پښتونخوا سوات چي د ایشارونو، سیندونو او هنرونو کور دی، زموږ د سیمې سویس زربیند بلل کیږي. سوات یوازې د نښترو، چینارونو او لال مالټو ټاټوبي نه دی، بلکې هغه د ښکلا گانو، شاعرانو او هنرمندانو ځاله ده. له نن څخه ۳۸ کاله وړاندې په یوې زمینداري کورنۍ کې یو ماشوم وزیږید، مور او پلار یې ورباندې د کرن خان نوم کینود. د کرکيلي ترڅنګ یې د دولسم ټولګي پورې مکتب ولوست، بیا د کسب او کار لپاره کراچي ته لاړ. هلته د موسیقي له رمزونو، راګونو او سازونو سره آشنا شو او بیرته خپل کلي ته راغی. دلته ډیر تم نه شو؛ کوهاتي څپلی یې په پښو کړي او پېښور ته د تعلیم لپاره لاړ.

دا ځل د سفر سختو ستومانو نه کر، ماسټري یې واخیسته او د پي ایچ ډي په لټي کې شو. په ۲۰۲۱م کال کې یې د پېښور له پوهنتون څخه «د پښتو د نظم عصري ژانرونه» باندې خپل تیسس ولیکه او ډکټورا یې ترلاسه کړه. کرن خان په ډله ایزو رسنیو کې ډیر فعاله او ښایسته ډیر علاقمندان لري. په فیسبوک کې یې د پلویانو شمیر درې نیم ملیونه، په یوټیوب کې څه کم دوه ملیونه او اکس یا پخواني ټویټر کې یولک ته رسي.

په سوات کې د شهرت او سندریز هنر دغه پیل شوې څپې نن د آرام سمندر په غاړې پرتي د کلیفورنیا ایالت څنډو ته هم راوسیدی. کرن خان به نن (شنبه/ اګست ۱۷ / ۲۰۲۴م) د سټاکټن په ښار کې د کلتوري ټولني او میشتو افغانانو له خوا په لویې غونډې کې خپل هنر نندارې ته وړاندې کړي. د اعلیحضرت غازي امان الله خان تر مشرۍ لاندې د پېرنگي د تور استعمار څخه د هیواد د ۱۰۵ کلنیزې په ویاړ دا ورځ دې ټولو ته بختوره وي. ما له ډاکټر کرن خان سره د آرام سمندر د مالګینو په غاړه یوه مرکه کړې چې ستاسو خدمت ته یې وړاندې کوم.

پوښتنه: تا ته به دې مور د کرن په ځای د کابلي غږ کولو، دا ولي؟ (ستا خبره ټیک ده؛ ما به اکثره د قندهاري گڼ جامي په تن کولي، نو کله به چې زه کور ته راغلم ارواښادې مور به مې راغږ کړ چې کابلیه راغلي؟ زموږ خلک د افغانستان په هکله ډیر معلومات نه لري او دوی ټول افغانستان ته کابل وايي).

پوښتنه: ستا له نظره موسیقي څه ډول هنر دی؟ (موسیقي د ښکلو هنرونو یو ژانر دی، موسیقي محبت دی او په انسان کې عاجزي او خاکساري زیږوي. موسیقي برداشت او پخلاینه ده. اباسین یوسفزی وايي: محبت که مې زرګی پوست کړی نه وای - خدای خیر چې زه به څومره بد مزاج وای

مور چې کله په مځکه کېښو او د خپلې موسیقي آلي را واخلو، بیا دې ته نه گورو چې زما مخامخ څوک دی؟ مور د ځینو خلکو د سپکو سپورو له ځواب څخه، نه عاجز یو نه بیغیرته، بس پدې خاطر چپ پاتې کیږو چې زموږ هنر دا اجازه نه راکوي له هرچا سره ونښلو یا د کنځلو ځواب په کنځلو ورکړو).

پوښتنه: د اټک د هغې خوا خلک خپلو سندرغاړو ته شاهنشاه غزل او چا ته ملکه ترنم وايي، خو دې غاړې ته پښتانه خپل هنرمندان په ډول ډول نومونو باندې یادوي، آیا دا هغه څه نه دي چې تا هم ځوروي؟ (ملکزی صیب، داسې ډیر لفظونه شته چې سړی کروي او خاطر یې ماتوي. د آسیا خلک، په ځانګړي ډول د اردو او پنجابي ژبو ویونکي د خپلو هنرمندانو سره بې کچه مینه لري. په دوی کې مال لیدلي چې غټ هنرمندان یې د نشي په حالت کې راغلي، بدې ردې یې ویلي خو خپلو خلکو یې ورباندې خاورې اړولي دي. که کومه ورځ یې دغه شان خبرو ته هوا هم ورکړې وي، بله ورځ هغه ختمه شوي وي. خو زموږ هنرمندان که چیرته پټ نصور هم واچوي بیا یې خلک تر کوره ځغولي. د خیال محمد،

د پاڼو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته راټولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنيزې ښې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خیر و لولئ

ناشناس، شاولي او احمد گل په څير استادان زموږ د هنر سنتي لاروندي دي او بل چيرته په آسانه نه پيدا کيږي، خو څوک نشته چې دوى په يوماښام راټول کړي او ښه يې ونازوي. ډير کله، پښتانه په ښکلي پښتو داسې بډې وويي چې حتى د مور خور کنځلي هم وکړي. د هنرمند ترڅنگ، د هغه شاعر او ليکوال زړه هم ټپي کړي. د هر ماشوم لپاره خپل پلار اتل وي، دغه هنرمند به د چا پلار، د چا زوى او د چا ورور وي نو په کار ده چې د هغوى درناوى وشي، يا لږ تر لږه بې عزتي خو بې ونه شي. ما خو هيڅکله نه دي ليدلي چې کله دې کوم هنرمند د کوم سياستوال يا سوداگر يا بل کس سپکه کړې وي؟.

پوښتنه: ما پخپل کتاب «تصوف؛ روحانيت او کرکيچونه» کې د قوالي د لنډ تاريخ يادونه کړېده. کله چې قوالان قوالي غږوي نو صوفيان په وجد او سوز کې راځي، هره خوا د يعقوب د رندو او ښکو احساس او د يوسف د سور کميس تلاش وي. د تصوف څيړونکي ليکي چې امير خسرو دهلوي له نن څخه اووه پيړۍ وړاندې د خواجه نظام الدين اولياء په لنگر کې د هغې بښتونو ته نوى رنگ او سبک ورکړ. دا راته ووايه چې ستا څرنگه دې خوا ته پام شو او ځان درته څومره بريالى ښکاري؟

(په هندوستان کې د قوالي د رامنځ ته کيدو اصلي لامل دا وو چې خلک د اسلامي ارزښتونو او اصولو سره آشنا شي چې تر ډيره حده اغيزمنه هم وه او خلکو اسلام ومنلو. تصوف خو له اسلام او حتى قبل الميلا د څخه مخکې هم يو ډول شتون درلود. د پښتو د سترو سترو لکه رحمان بابا، خوشحال بابا او حمزه بابا په اشعارو کې د تصوف ارزښت او مقامات په گوته شويدي. پښتنو هنرمندانو لکه ارواښاد رفيق شينواري، خيال محمد، گلزار عالم، انور خيال او هارون باچا چې زما روحاني استاد دى، د قوالي لپاره کافي کار کړيدى. ما پخپله د استادانو په همکارۍ او ملاتړ د قوالي اړوند يوڅه نوي اضافي کړيدي. له نهو کالو راهيسې زه هرکال يوه قوالي کوم، د روژې په مياشت کې يې د نورو سندرو په ځاى نشروم او خلک يې خوښوي).

پوښتنه: آيا دا سمه ده چې ستا سندريز شهرت د ۲۰۰۹م کال له اليم سره غوټه شوى او له دغې ورځې تر نن پورې دې څومره سندري ويلې دي؟ (په دې نژدې شپاړسو کلونو کې ما درې درې نيم سوه سندري ويلې او ريکارډ کړېدي. زه د مقدار په ځاى په معيار باندې ډير لنگر اچوم. پخوا به ما په کال کې دوه اليمه يعنې په هر اختر کې يو اليم راويستلو چې هر يو به دولس سندري لرلي، اوس موږ په مياشت کې دوه سندري خپروو چې هماغه ۲۴ کيږي. عجيبه دا ده چې کله د خلکو کومه سندره خوښه نه شي، نو بيا وايي فلاني خو هنر او شعر ته زيان وړلو؟

پوښتنه: ليدل کيږي چې ته د ښځينه سندرو سره ډيرې کمې سندري وايي، دا څه ماجرا ده؟ (کمي خو څه؟ زما خو له ښځينه سندرو سره هډو يوه سندره هم نه شته. زه پښتون هنر کوم او په دې حالت خوښ يم. ما اردو سندري هم ويلې دي ځکه موږ ته ډير څه له دغې ژبې څخه راغلي. البته هلته د ښځو او نرو غبرگي سندري يو معمول دى.

وروستى پوښتنه: چشم بد دور؛ ته چې دومره شهرت لري او د ډکټورا تر کچې دې عالي تحصيلات هم کړي، آيا کله دې هم زړه کې راځي چې هلکه دا موسيقي او شهرت خو وشو، اوس د سياست په ميدان کې قدم کيږده؟ (نه هيڅکله نه، زه په دوو شيانو نه پوهيږم: يو سياست، بل کرکيت. مگر پښتانه اتلان چې هره خوا وي، ماته گران دي او زه ورته د قدر په سترگه گورم. په سياست کې د باچا خان د لارې لاروى يم او تشدد مې نه دى خوښ. زه په ادب او هنر کې د کوزې او برې پښتونخوا له ټولو استادانو څخه ذکرې کوم. يو ډير پوهه کس وايي: «که ته وايي چې دا خلک زما سره دي، نو د دنيا يو جنگ گټلى شي، خو که هوډ وکړي چې زه د دې خلکو سره يم، نو بيا دې دنيا يو جنگ هم ندى بايلی» له همدې وجې زه وایم چې راځئ نور د گل مرجان، گل خان او دال خور د نومونو له دانترې څخه راووځو؛ موږ بايد دا پړاو شاته پرېږدو. بله دا چې په کار ده مذهب له کلتور سره گډ نه کړو. لکه امريکا او پېښور چې دوه جلا نومونه، فرهنگونه او ځايونه دي او هيڅ خپلمنځي شباغت نه لري).

ډاکټر کرن خان چې په سندريز غږ کې يې د وطن مينه، امن او د ولس درد له ورايه محسوسيږي، د باورونو، بارانونو او ارمانونو شاعر هم دى چې دلته يې زه د بيلگې په توگه څو بيتونه له تاسو سره شريکوم:

ښکلى ده زما د عاشقى قيصه	مه پوښته د نورې زندگۍ قيصه
نيمه کې ترې پاتې شوه سلگۍ شوله	نن بابا کوله د ابې قيصه
پلار مې رضا نه وو، مور مې نه پوهيده	داسې وه زما د موسيقي قيصه

[د ليکوال نورې ليکنې ليکنې په دې لينک کې ولولئ](#)

د پاڼو شمېره: له 2 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de يادونه: دليکنې د ليکنيزې ښې پاڼوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له رايرلو مخکې په خپل و لولئ